

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Bvlla Celebrationis Concilii Tridentini, Svb Pio Iv. Pont. Max.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

BULLA CELEBRATIONIS
CONCILII TRIDENTINI, SVB
PIO IV. PONT. MAX.

DIUS Episcopus, seruus seruorum Dei, ad futuram rej memoriam.
 Ad Ecclesiæ regimen, licet tanto oneri imparis, sola Dei dignatione vocati, statim circumferentes mentis oculos per omnes Reipublicæ Christianæ partes, cernentelij; non sine magno horrore, quam longè lateque pestis hæresum & schismatis peruersisset, & quanta Christiani populi mores correctione indigerent; in eam curam & cogitationem, pro suscepiti muneris officio, incumbere coepimus, quemadmodum ipsas hæreses extirpare, tantumque & tam perniciem schisma tollere, moresque adeò corruptos & depravatos emendare possemus. Cum autem intelligemus, ad hæc sananda mala aptissimum esse remedium, quod sancta hæc Sedes adhibere consueisset, a ecumenici generalisque Concilij, eius congregandi, & Deo iuante, celebrandi consilium cepimus. Indictum illud quidem ante a fuit à fel. rec. Paulo III. & eius successore Iulio, prædecessoribus nostris; sed varijs de causis saepius impeditum & interpellatum perfici non potuit: si quidem Paulus, b cum id primò in urbem Mantuam, deinde Vincentiam indixisset; quasdam ob causas, in litteris eius expressas, id primò suspendit, postea Tridentum transtulit: deinde cum quibusdam de causis ibi quoque eius celebrandi tempus dilatum fuisse, tandem suspensione sublata, in eadem ciuitate Tridentina inchoatum fuit: verum Sessionibus aliquot habitis, & nonnullis decretis factis, ipsum se postea Concilium, aliquibus de causis, accedente etiam Sedis Apostolicæ auctoritate, c Bononiam e sup. Sess. 3, transtulit. Iulius autem, qui ei successor, in eandem ciuitatem Tridentinam id reuocavit. Quo quidem tempore facta alia quædam decreta sunt d; sed cum noui in propinquis e seq.

N 3

quis

quis Germaniq locis tumultus excitati fuissent: & bellum
in Italia & Gallia grauissimum exarisset; rursus Concilium
suspensum & dilatum fuit, adnitente nimitem hu-
mani generis hoste, aliasque ex alijs difficultates & impe-
dimenta obijcente, vt tantum Ecclesiæ commodū, quod
prosul auferre non poterat, saltem quam diutissime
tardaret. Quantoperè verò interea auctæ fuerint, & mul-
tiplicatae, ac propagatae hæreses; quantoperè schismata
uerit, sine maximo animi dolore nec meminisse pos-
sumus, nec referre. Sed tandem pius & misericors Dominus,
qui nunquam ita rascitur, vt misericordiæ obliuiscatur:
Regibus & Principibus Christianis pacem & vna-
nimitatem donare dignatus est. Qua nos occasione oblata,
maximam in spem venimus, ipsius misericordia fredi, forte
hi tantis quoque Ecclesiæ malis eadem Concilij va-
imponatur. Nos itaque ad schismata hæresesque tollenda,
ad corrigitos & reformatos mores, ad pacem inter
Christianos Principes conseruandam, celebrationem
iusti non esse duximus diutius differendam. Habitaque
cum venerabilibus fratribus nostris, Sancto Romano
cœlesti Cardinalibus, deliberatione matura, factis etiam
confilij nostri certioribus carissimis in Christo filiis no-
stris, Ferdinando Romanorum Imperatore electo, &
lijs Regibus atque Principibus; quos quidem, sicut
corum summa pietate & sapientia nobis pollicebamus
paratissimos ad ipsius Concilij celebrationem adiu-
dam inuenimus, ad Dei omnipotentis laudem, honorum
& gloriam, atque universalis Ecclesiæ utilitatem, de-
rundem fratrum nostrorum consilio & assensu faci-

*a. Matth. 16.
c. quanto. de
transl. Episc.
exvi. ut eccl.
benef. c. ad
apost. h. pan.
ac re iud. in
6. cap. t. de
hom. eo. li.
Pelag. 2. int.
ep. circa
prime.*

ecumenicum, & generale Concilium, ex auctoritate
eiusdem Dei, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum
qua nos quoque a in terris fungimur, fredi & submis-
ciuitate Tridentina, ad sacratissimum diem Resurrec-
tioneis Dominicæ proximè futurum indicimus, & ibi ca-
brandum, sublata suspensione quacunque, statuimus
atque decernimus. Quocircà venerabiles fratres nostri
omnibus ex locis, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos,

pos, & dilectos filios Abbates, ceterosque, quibus in Cō-
cilio generali sedere, & sententiam dicere, iure commu-
ni, vel ex priuilegio, vel ex antiqua consuetudine licet;
vehementer in Domino hortamur, & monemus, atque
etiam districtè præcipiendo mandamus, in virtute san-
& tæ obedientiæ, in vi quoque iuramenti, quod præstite-
runt, & sub poenis, quas in eos, qui ad Concilia generalia
conuenire neglexerint, a ^{a Conc. Car.} sacris sciunt esse canonibus cō-
stitutas, ut ad Concilium ibi celebrandum conueniant
intra eam diem; nisi fortè impedimento fuerint legitimo
præpediti: quod tamen impedimentum per legitimos
procuratores Synodo probare debebunt. Monemus præ-
tereà omnes, & singulos, quorum interest, interesse
poterit, vt in Concilio adesse ne negligat. Carissimos ve-
rò in CHRISTO filios nostros, Romanorum Imperato-
rem electum, ceterosque Reges, & Principes, quos opta-
dum sanè esse Concilio interesse posse, hortamur & ro-
gamus, vt, si ipū Concilio interesse nō potuerint, at Or-
tores suos, prudentes, graues, & pios viros vtique imi-
tant, qui ipsorum nomine illi interficiunt, carentq; diligenter
pro sua pietate, vt ex eorum regnis atque dominij
Prælati sine recusatione, ac mora, tam necessario tempo-
re, Deo & Ecclesiæ officium suum præstent: eosdem et-
iam curatores esse minimè dubitantes, vt per ipsorum re-
gna & dominia tutum ac liberum iter Prælati, eorum-
que familiis, comitibus, & alijs omnibus ad Cor-
cium euatibus, & ab illo redeuntibus pateat; benigne-
que ac comiter omnibus in locis recipiantur atque tra-
ctentur; sicut, quod ad nos attinet, ipsi quoq; curabimus;
qui nihil omnino prætermittere decreuimus, quod ad
tam piū & salutare opus perficiendum, à nobis, in hoc
loco constitutis, præstari possit; nihil, vt Deus scit, querē-
tes aliud, nihil propositum habentes in hoc Concilio ce-
lebrando, nisi honorem ipsius Dei, dispersatum ouium
reductionem, ac salutem, & perpetuā Christianæ Reipu-
blicæ tranquillitatē ac quietē. Ut verò hæ litteræ, & quæ
in eis continentur, ad omnium, quorum oportet, notitiā

N 4

perue-

perueniant, nec quisquam ea excusatione uti possit, quod illa ignorauerit, præsertim cum non ad omnes, quos de his litteris certiores fieri oportet, tutus forsitan pater aditus; volumus, & mandamus, ut in Basilica Vaticana principis Apostolorum, & in ecclesia Lateranensi tunc cum in eis populus, ut Missarum solemnibus intresit, congregari solet, palam, clara voce à Curie nostræ cursoribus seu notariis aliquibus publicis recitentur; & postquam recitatæ fuerint, ad valvas earum ecclesiærum, itemque Cancellariae Apostolicæ, & in loco solito Campi Flora affigantur; ibique, quod legi, & omnibus innotescere possint, aliquamdiu relinquantur: cum autem inde amouebuntur, earum exempla in eisdem locis affixa remaneant. Nos enim per recitationem hanc, publicationem, & affixionem omnes, & singulos, qui his litteris comprehenduntur, post duos menses à die publicationis & affixionis earum, volumus perinde astricatos & obligatos esse, ac si ipsi met illæ coram editæ, & lectæ fuissent. Transtulimus quoque earum, quæ manu publici alicuius notarii scripta subscriptavæ, & sigillo & subscriptione alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, munera fuerint, ut sine dubitatione nulla fides habeatur, mandamus atque decernimus. Nulli ergo omnino hominum laicitate hanc paginam nostram indictionis, statuti, decreti, præcepti, admonitionis, & adhortationis infringere, sed ciausum temerario contraire. Si quis autem hoc contenteret præsumplerit, indignationem omnipotentis Dei, auctorum Petri & Pauli, Apostolorum eius, se nouerit incursum. Dat. Romæ, apud S. Petrum, anno incarnationis Domini M. D. LXIII. Kal. Decemb. Pontificatus nostri anno primo.

Antonius Floreale

Barengius